

Ole Espersen (S):

Hvis vi nu går ud fra, at en sag f.eks. er fuldt oplyst den 19. januar et bestemt år, vil man så med anstændigheden i behold efter finansministerens opfattelse 1, 2 eller 3 år efter kunne foretage suspensionen, fordi sagen nu ikke blot foreligger fuldt oplyst for ministeren, men også er kommet til offentlighedens kundskab?

Finansministeren (Henning Dyremose):

Det må bero på samtlige sagens akter, og jeg forstår, det er et hypotetisk spørgsmål, og jeg synes, det ville være forkert af mig at besvare et hypotetisk spørgsmål.

Ole Espersen (S):

Det er rigtigt, at der ikke er noget klart svar på det i litteraturen. Det skyldes nok, at man ikke havde forestillet sig, at det skulle blive nødvendigt at besvare et sådant hypotetisk spørgsmål, som det jo er i sin udformning. Men nu gjorde jeg spørgsmålet meget konkret ved som en forudsætning for mit supplerende spørgsmål at sige, at ministeren får fuld viden om de kritisable eller muligvis kritisable forhold den 20. januar et bestemt år. Vil en minister så med den viden kunne vente et år eller to, før han rejser en sag?

En sådan vejledende udtalelse mener jeg godt at en finansminister kan give – en finansminister, der har ansvaret for hele tjenestemandsovervågningsorganisationen.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg mener fortsat, det vil være forkert at besvare hypotetiske spørgsmål. Hvis der forelå en konkret sag, ville Finansministeriets administration og personaledepartement i givet fald være villig til at rådgive den pågældende minister, der i henhold til loven har ansvaret for at behandle sagen.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Spørgsmålet er sluttet. Når spørgerens tale-tid er udløbet, er der ikke mulighed for at stille supplerende spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 358

5) Til finansministeren af:

Ole Espersen (S):

»Findes der i praksis tilfælde, hvor en minister i mange måneder eller flere år har givet afkald på at rejse tjenestemandssag mod en ansat, skønt ministeren havde viden om ansvars-begrundende forhold, og derefter efter dette lange tidsforløb har startet en tjenestemandssag?«

Finansministeren (Henning Dyremose):

Som jeg omtalte under besvarelsen af det foregående spørgsmål, behandles sager om iværksættelsen af individuel disciplinærfølgning mod tjenestemænd efter tjenestemandsovervågningslovens kapitel 4, §§ 19–24, af de enkelte ministerier. Vi har i Finansministeriet ikke nærmere oplysning om ministeriernes praksis med hensyn til, hvor lang tid der går i de enkelte sager, inden der træffes beslutning om at indlede en tjenestemandssag.

Ole Espersen (S):

Nej, der findes næppe noget tilfælde, hvor man har ventet et år eller to, før man rejste en tjenestemandssag eller foretog en suspension, når man i hele denne lange periode har haft den viden, der var tale om.

Nu har finansministeren talt om hypotetiske spørgsmål. Så vil jeg gerne gøre mit spørgsmål her mere konkret, for finansministeren har jo sagt, at hvis man havde en viden, ville man naturligvis handle på grundlag af denne viden.

For så vidt angår tamilsagen, er det klart, at man i januar 1989 vidste, hvad der var foregået. Det er også klart, at det, der var foregået, havde en sådan karakter, at statsadvokaten i hvert fald har fundet anledning til at rejse sigtelse mod en embedsmand, og det er vel ofte noget alvorligere end at rejse en tjenestemandssag eller foretage en suspension. Det er alvorligere, når der ligefrem foreligger en sigtelse for overtrædelse af straffeloven og ikke blot for en tjenestemandsovervågningsforseelse.

På den baggrund vil jeg spørge finansministeren, om det forhold har foranlediget finansministeren som den, der har det overordnede ansvar for tjenestemændene, til at overveje, om der skulle tages skridt efter tjenestemandsovervågningsloven, eller om man fortsat mener, at det er der ingen anledning til at foretage, samtidig med at der går måned efter måned, uden at disse tjenestemænd ved noget som helst om, hvordan de-